

ÎNVIEREA DOMNULUI

Foaie duminicală a parohiei “Învierea Domnului”, cartierul Dacia, Iași

Sănătatea copiilor și păcatele părinților

Înainte de a trece la faptele care ilustrează dependența sănătății copiilor de purtarea părinților, să ne concentrăm asupra a trei momente esențiale. În primul rând, Biblia și Sfinții Părinți deosebesc mai multe pricini duhovnicești ale bolii și morții copiilor: păcatul strămoșesc, al lui Adam și al Evei, lucrările speciale ale purtării de grijă dumnezeiești și păcatele personale ale părinților. Toate acestea țin de domeniul nepătrunselor judecăți ale lui Dumnezeu.

Prorocul vechi-testamentar Isaia striga în numele lui Dumnezeu: "Gândurile Mele nu sunt ca gândurile voastre și căile Mele ca ale voastre, ci cât sunt de departe cerurile de pământ, atât sunt de departe căile Mele de căile voastre și cugetele Mele de cugetele voastre" (Is. 55, 8-9).

În al doilea rând, părinții și copiii au drepturi și îndatoriri reciproce. Pe de o parte, Biblia îi cheamă pe copii să le mulțumească din inimă părinților pentru faptul că au fost înfășați în scutece și le-au dat grijă și bătaie de cap, și nici un împărat n-a început altfel când s-a născut, că toți intră în viață în același fel și ies, iarăși, la fel (Int. Sol. 7, 4-6).

"Din toată inima cinstește pe tatăl tău și nu uita niciodată durerile mamei tale. Adu-ți aminte că ei ți-au dat viață: ce le vei da tu în schimb pentru ceea ce au făcut ei pentru tine?" (Sir. 7, 28-29; cf. Tobit 4, 4). "Și la bătrânețe, chiar dacă mintea părinților slăbește, trebuie să li se facă pogorământ și să li se arate respect, să nu fie disprețuiți (Sir. 3, 12-15).

Copii, ascultați pe părinții voștri în Domnul, că aceasta este cu dreptate: "Cinstește pe tatăl tău și pe mama ta", care este porunca dintâi cu făgăduința: "ca să-ti fie ție bine și să trăiești ani mulți pe pământ", învața Apostolul Pavel (Efes. 6, 1-3). A te supune în Domnul înseamnă a împlini orice rugăminți și porunci care nu sunt potrivnice vocii lui Dumnezeu.

Pe de alta parte, Sfânta Scriptură îi învață pe părinți să se îngrijească de copii lor – de pildă, să își ajute fiicele în vederea alegerii unui soț vrednic, să îi ușureze amărăciunile, să-i aplaneze conflictele familiale (Sir. 7, 24-26). În Vechiul Testament se spune: fata este grija ascunsă tatălui și grija ei depărtează somnul de la el – cât este tânără, ca nu cumva să-i treacă vârsta, iar după ce se mărită, să nu fie urâtă de bărbatul său; cât este fecioară, ca nu cumva să se pângărească și în casa părintească să rămână grea, iar când va fi cu bărbatul ei ca nu cumva să se smintească, și împreună cu soțul sau locuind să nu rămână stearpă (Sir. 42,11-14).

Despre educarea fiilor se spune: "Calul neîmblânzit rămâne năvălaș: așa și orice copil lăsat în voia lui ajunge rău-crescut. Ceartă pe fiul tău și fă-l să lucreze, ca să nu se poticnească întru